

Arrest

nr. 310 920 van 7 augustus 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. IVANOVIC
Stationsstraat 150
3620 LANAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. IVANOVIC.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pashtounse origine te zijn. U woonde in Tornaw Shamakat, Ali Shang district, in de provincie Laghman.

Uw broer R.R. had al jarenlang een hoge functie bij de Afghan National Police (ANP). Rond 5 augustus 2020 zat u samen met uw vader en uw broers R.R., G. P. en H. A. achter het huis toen jullie werden beschoten door jullie paternale neven die bij taliban zaten. Jullie gingen naar de dorpsouderen om dit conflict op te lossen waar er werd beslist dat wie de wapens weer zou opnemen een boete zou moeten betalen. Na de schietpartij besloot uw broer R. om uw broer G. P. mee te nemen naar het districtshuis om hem een job te geven. Na een lange tijd kwam de overheid en dropten ze een bom op het huis van uw paternale neven die op jullie schoten. Ondertussen kreeg uw broer dreigtelefoons dat hij ongelovig was en hij zou worden

gedood. Daarop belde hij zijn vrouw om u te vragen om de weg na te kijken of het veilig was voor hem om naar huis te komen. Rond 5 augustus 2021 was u aan het controleren of de weg veilig was voor uw broer om naar huis te komen, toen u nabij het dorp van Deganam werd tegengehouden door de taliban. Ze vroegen u om hen te vertellen over uw broers en stuurde u weer naar huis. Thuis vertelde u dit meteen aan uw vader. Daarop ging hij naar het districtshuis waar uw broers werkten en verlieten uw broers het land. De volgende dag kwam de taliban naar uw huis om u te zoeken omdat u hen zou verklikt hebben bij uw broers. U wist dat de taliban u kwam zoeken en verstopte u in de stallen. De taliban vernielde de kamer van uw broer en sloegen uw andere broers en de vrouwen die thuis waren. Toen uw vader terug thuis kwam vertelde u hem wat er gebeurd was. Drie dagen later verliet u Afghanistan en voegde u zich bij uw broers R. en G. P. in Iran.

U verliet Afghanistan rond 11 augustus 2021 en reisde via Iran, Turkije, Italië en Frankrijk naar België, alwaar u aankwam op 29 september 2021 en een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de bevoegde asielinstanties op 30 september 2021. Onderweg raakte u gescheiden van uw broers.

In oktober 2021 werd uw vader meegenomen door de taliban en uw familie heeft sindsdien niets meer van hem vernomen.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van de taskara's van u en uw broers Jawid en Nasrat, een kopie van de stemkaart van uw vader, een kopie foto's van u tijdens uw reisweg, een kopie van de brief van de dorpsouderen, een kopie van de bankkaart van uw broer R., een kopie van de werkbadge van uw broer R., kopies van certificaten van uw broer R. en foto's van uw broer tijdens het werk als soldaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat uw twee broers werkzaam waren bij de ANSF (CGVS 07/03/23, p.11). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas omdat de verklaringen die u aflegde omtrent uw problemen in Afghanistan niet overtuigen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2021/88701, d.d. 04/11/2021). Dat u op 30/09/2004 zou zijn geboren, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld naar 01/01/2001. Hiermee geconfronteerd tijdens uw persoonlijk onderhoud weigerde u deze leeftijd te erkennen en hield u vast aan het geboortjaar dat op uw taskara staat. Dit verklaart echter uiteraard geenszins waarom u 2004 opgaf als geboortjaar bij de DVZ en 2002 bij de asieldiensten in Italië. (CGVS 07/03/23, p.4). Het feit dat u zich onterecht als minderjarige voordeed en nu nog steeds vasthoudt aan die (incorrecte) leeftijd, terwijl u werkelijk drie jaar ouder bent dan u beweert, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien gaf u in Italië een andere identiteit op dan aan de Belgische asielinstanties. Zo verklaarde u Z. M. te heten met geboortedatum op 01.02.2002 (Brief Dublin Unit Italië, Ref. BEDUB3-9294248). Geconfronteerd met deze andere naam Z. M., zei u dat dit uw vaders' naam is, maar gevraagd waarom u deze naam hebt gebruikt in Italië, beweerde u dan weer dat u geen foute naam hebt opgegeven (CGVS, p3-4). Van iemand die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zich omwille hiervan beroept op internationale bescherming, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij ten aanzien van alle autoriteiten waarbij hij een verzoek om internationale bescherming indient dezelfde verklaringen aflegt aangaande de kernelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit. Dat u dit naliet, ondergraaft

andermaal uw algemene geloofwaardigheid en bevestigt de vaststelling dat u er niet om verlegen zit om onechte verklaringen af te leggen.

Voor zover u aanhaalt dat u een vrees voor vervolging dient te koesteren bij terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van uw twee broers voor de ANSF dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet overtuigen.

Zo wordt de geloofwaardigheid van de profielen van uw broers R. en G. P.G. P. ernstig onderuit gehaald door de vage en incoherent verklaringen die u aflegde tijdens uw twee persoonlijke onderhouds op het CGVS én het voorleggen van frauduleuze documenten. Het is opmerkelijk dat uw verklaringen over het werk van uw broer R. bij de ANP bijzonder vaag blijven. Zo kon u niet vertellen wat R. had gestudeerd of welke training hij had gevolgd voor zijn job (CGVS 07/03/23, p.13). Wanneer u tijdens uw tweede onderhoud opnieuw gevraagd werd wat uw broer had gestudeerd antwoorde u meermaals naast de kwestie door te stellen dat "hij zijn land wilde dienen en zijn rang op zijn documenten staat en hij 60 à 70 mannen onder zich had" en dat "hij training kreeg en het was niet gemakkelijk om daar werk te krijgen. Hij startte in 1390 of 1398, in 1390." (CGVS 12/04/23, p.5). Toen u werd gevraagd wat de taken van uw broer waren tijdens zijn werkdag kon u hier niet op antwoorden en bleef u op de vlakte door te stellen "dat hij zijn land moest dienen en het land wil beschermen" (CGVS 07/03/23, p. 14). Gevraagd of hij nooit vertelde over zijn werk verklaarde u dat hij nooit gewond raakte en hij laat thuis kwam en weer vroeg vertrok omdat er veel werd gevochten. Wanneer u nog verder werd doorgevraagd of hij nooit iets deelde met uw vader over de dingen die hij meemaakte tijdens zijn werk antwoorde u weer vaag door te zeggen dat uw vader hem zei om zijn job te houden en dat hij voor hem zou bidden. Toen u een laatste maal gevraagd werd of u uw broer nooit gevraagd hebt naar wat hij deed tijdens de dag aangezien u zelf heel graag die job wilde doen, antwoorde u wederom naast de kwestie toen u zei "hij zei me dat we een mooie job hebben en dat we ons land willen dien en ik hield ervan dus wilde er ook bijgaan" (CGVS, 07/03/23, p.15). Het is bijgevolg treffend dat u niet verder komt dan weinig doorleefde en uiterst oppervlakkige verklaringen over het werk van uw broer R. bij de ANP. U kwam niet verder dan veel ingestudeerde en oppervlakkige kennis op te zeggen tijdens uw twee onderhouds op het CGVS, terwijl uw broer nochtans jarenlang voor de ANP gewerkt zou hebben waarbij hij nog geregeld naar huis kwam of telefonisch contact had met u.

Het moet ook worden aangehaald dat u zeer incoherente verklaringen aflegde over uw broer G. P. en of hij werkelijk in het leger was ingeschreven toen hij het land verliet. Zo verklaarde u initieel dat R. G. P. mee nam naar zijn werkplek in het districtcentrum om hem een job te bezorgen (CGVS, 07/03/23, p.11). Toen u gevraagd werd wat voor job dit was zei u "Ik weet het niet precies, hij gaf hem iets te doen. Hij nam hem mee van daar, weg van huis" en ook "Ik weet niet of het bij de politie was of bij het nationale leger" (CGVS 07/03/23, p.17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dan dat uw broer plande om zich in te schrijven bij het leger (CGVS 12/04/23, p.7). U antwoordde meermaals naast de kwestie op vragen om te achterhalen wanneer uw broer G. P. zich inschreef bij het leger en of hij al in het leger zat voordat hij Afghanistan verliet. Zo antwoorde u bijvoorbeeld "voor mijn vertrek zijn mijn broers eerst vertrokken, ik ben daarna vertrokken. Ze gingen naar Iran en ik ging ook." op de vraag of uw broer al in het leger was voor hij Afghanistan verliet. Uiteindelijk toen u werd gevraagd om te antwoorden op de vraag verklaarde u "nee hij was daar nog niet bij, hij had het land al verlaten. Hij vluchtte naar Iran vanop zijn werkplek." (CGVS 12/04/23, p.7). Geconfronteerd met deze incoherenties stelde u dat u dit niet had gezegd, maar dat u zei dat hij ingeschreven was en hij daar werkte en tegen de tijd dat het land viel hij samen met uw andere broer het land verliet (CGVS 12/04/23, p.15). Bijgevolg kan uit uw verklaringen onmogelijk met zekerheid worden vastgesteld dat uw broer G. P. bij het Afghaanse leger diende, laat staan wanneer hij deze job nu precies uitoefende. Het feit dat u dergelijke volatiele verklaringen aflegde over het beroep van G. P. doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u frauduleuze documenten voorlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag om het werk van uw broer R. te bewijzen. De werkbadge vertoont duidelijke verschillen in lettertype, grootte en font bij de namen. De bankkaart van R. bij Kabul New Bank vertoont dezelfde afwijking bij de naam van de kaarthouder. Hierop verklaarde u dat het niet de originele documenten zijn, maar kopies aangezien er een foto werd genomen van de documenten en u deze zo ontvangen heeft. Dit is uiteraard geen verklaringen voor de bizarre opmaak van deze documenten. (CGVS 12/04/23, p.16). Het certificaat dat u voorlegde bevat bovendien een spellingsfout in de Engelse vertaling waardoor het hoogst onwaarschijnlijk een officieel document zou betreffen. Hierop zei u dan weer dat het de verantwoordelijkheid is van het CGVS om de documenten te verifiëren en de voormalige republiek van Afghanistan contacteren om te weten of ze authentiek of vals zijn (CGVS 12/04/23, p.16). Het feit dat u documenten neerlegt waarvan sterk vermoed wordt dat ze getrukeerd zijn, doet verdere vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de profielen van uw broers.

Doch moet notie worden genomen van het feit dat zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de profielen van uw broers, u het nog steeds nalaat om geloofwaardige verklaringen af te leggen over de beweerde problemen die uw broers omwille van hun profiel zouden hebben gehad met de taliban.

Zo zijn uw verklaringen over het vertrek van uw broers uit Afghanistan en hun verblijf in Iran ongeloofwaardig door incoherenties over welke broer aanvankelijk gezocht werd door de taliban. Bij de DVZ hing u de problemen die u had met de taliban volledig op aan het profiel van G. P.. U verklaarde namelijk dat G. P. bij het leger werkte en gevlucht was naar Iran waarna u zelf problemen kreeg (Vragenlijst DVZ, punt 3.5). U vervolgde door te stellen dat uw vader sindsdien ontvoerd werd. Wanneer u dan gevraagd werd naar welke familieleden er nog in Afghanistan verblijven zei u dat uw broer R., die bij de lokale politie zat, ook in Iran verblijft (Vragenlijst DVZ, punt 3.5). Dit is echter zeer bevreemdend aangezien u later op het CGVS beweerde dat uw broer R. een hoge functie had bij de ANP en in verschillende districten had gewerkt – en dus geen lokale politie was –, en u uw problemen helemaal aan zijn profiel vasthaakte (CGVS 07/03/23, p.11-12). Wanneer u gevraagd werd waarom u bij de DVZ alleen sprak over G. P. en bijna niets zei over R. bij de ANP, antwoordde u dat u de tolk vertelde over uw beide broers en uw broer gebeld werd aan de telefoon maar dat hij in Iran was. Als u dan gevraagd werd of u bij de DVZ naar uw broer gebeld had, beweerde u dat u niets gezegd had over een telefoon, maar dat u kort moest vertellen en alleen korte dingen kon zeggen en dat u ook niet begreep waarom er niets van R. in het interview stond (CGVS 07/03/23, p.17-18). Tijdens uw volgend persoonlijk onderhoud zei u dan weer dat u bij de DVZ wel had aangegeven dat beide broers voor de overheid werkte – G. P. bij het leger en R. bij de ANP – maar dat u maar 10 minuten had voor uw interview en u vertelde over het werk van uw broers (CGVS 12/04/23, p.15). Deze verklaringen gaan uiteraard niet op. Gezien de profielen van uw broers de rechtstreekse aanleiding waren voor u om uw land van herkomst te verlaten, mag er, zeker gezien uw leeftijd, verwacht worden dat u consistent en coherente verklaringen kan afleggen over de profielen van uw broers en wie zijn job concreet geleid heeft tot uw problemen met de taliban. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van uw beide broers met de taliban.

U legde ook volatiele verklaringen af over het contact tussen uw familieleden sinds u en uw broers Afghanistan zouden hebben verlaten. U zou regelmatig contact hebben met uw maternale oom en u zou ook nog contact gehad hebben met uw broers nadat ze naar Iran zijn gevlucht. Zo sprak u hen drie maanden geleden een laatste keer via WhatsApp (CGVS 07/03/23, p.9 en 12/04/23, p.4). U verklaarde daarop dat u het enige familielid was dat in contact stond met uw broers en dat uw maternale oom u zou bellen en vragen over hun situatie. Wanneer u gevraagd werd waarom uw familie zelf geen contact hield met uw broer, antwoordde u eerst tot tweemaal toe naast de kwestie om dan te verklaren dat uw broers geen stabiel internet hebben in Iran en geen contact hebben met de rest van uw familie door het tijdsverschil: “als het donker is in Iran, is het daar te vroeg.” Om dan te stellen dat u uw familie niet gevraagd had of ze contact hebben met elkaar (CGVS 12/04/23, p.5). Als u er dan op werd gewezen dat het tijdsverschil tussen België en Iran meer is dan tussen Afghanistan en Iran, beweerde u “mijn broers hadden een simpele telefoon toen ze naar daar gingen. Ze werken daar niet en hebben geen inkomen en hebben geen smartphone met internet om te praten met mijn familie. Ze belden gewoon op hun nummer.” (CGVS 12/04/23, p.5). Deze verklaringen raken echter wel noch kant. Eerst beweerde u dat u contact hield met uw broers via WhatsApp, waarvoor zij nota bene een smartphone nodig hebben mét internetverbinding, om daarna te stellen dat uw broers maar een simpele telefoon hadden en geen smartphone. Deze beweringen roepen dan ook verdere vraagtekens op over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Eurostation, Ernest Blerotstraat 39, 1070 BRUSSEL www.cgvs.be T 02 205 51 11 F 02 205 50 01 cgvs.info@ibz.fgov.be 4 Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broers R. en G. P. naar Iran gevlucht zijn. Zoals hierboven uitgebreid werd aangehaald kan er echter moeilijk geloof worden gehecht aan uw verklaringen over het profiel van uw beide broers, laat staan aan de beweerde vervolgingsfeiten door de taliban ten aanzien van uw broers en over hun huidige verblijfplaats in Iran. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over hun profiel, de vervolgingen en hun verblijfplaats van uw twee broers toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op

deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Wat betreft uw eigen problemen overtuigen uw verklaringen evenmin. U bleef namelijk incoherent en vaag over uw persoonlijke vervolgingsfeiten door de taliban. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u bedreigd én ondervraagd werd door de taliban over G. P. die in het leger zat en naar Iran was gevlucht (Vragenlijst DVZ, punt 3.5). Op het CGVS repte u echter met geen woord meer over de beweerde ondervraging en dreigementen. Daar verklaarde u dat u de taliban tegenkwam toen u de weg ging controleren toen zij u over uw broers vroegen en u dan terug naar huis stuurde (CGVS 07/03/23, p.11). Toen u later, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, gevraagd werd naar deze gebeurtenis zei u dat toen u de taliban tegenkwam zij u vroegen waar u naar toe ging, maar omdat ze de weg geblokkeerd hadden moest u terug naar huis keren (CGVS 12/04/23, p.9-10). Gevraagd of ze nog iets anders zeiden antwoordde u dat ze vroegen waar u naar toe ging en toen u zei dat u naar de winkel ging, de taliban boos hun geweren op u richtten en u ommekeer maakte, maar dat ze niets anders zeiden (CGVS 12/04/23, p.10). Daarnaast legde u ook incoherente verklaringen af over waar u net de taliban tegenkwam toen u de weg ging controleren voor uw broer. Eerst zei u dat u ze u stopten toen u in het dorp Tarah Khuil kwam (CGVS 07/03/23, p.6), later veranderde u dit naar het dorp van Deganam (CGVS 07/03/23, p.11 en 12/04/23, p.9). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u er bij de DVZ niets eerder van had gezegd als dat de taliban u thuis zou zijn komen en u daarom zou gevlucht zijn. Daar verklaarde u namelijk dat de taliban u ondervroegen over de verblijfplaats van G. P. en u dreigden te vermoorden als u het hen niet zou zeggen (Vragenlijst DVZ, punt 3.5). Geconfronteerd met deze incoherenties beweerde u dat bij de DVZ gevraagd werd waarom u Afghanistan verliet en u zei door uw problemen met de taliban, maar toen u uw eigen problemen wilde bespreken ze u zeiden dat het genoeg was (CGVS 12/04/23, p.15). U slaagde er niet in om aan te tonen dat u effectief vervolgd werd door de taliban omwille van de profielen van uw broers. Deze bevindingen doen dan ook verder afbreuk aan de door u geschetste persoonlijke vrees voor vervolging door de taliban en de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uw taskara vormt een begin van bewijs van uw nationaliteit, dewelke niet ter discussie staat. Uw beweerde leeftijd op de taskara kan gelet op de hierboven gedane vaststellingen echter niet zonder meer aangenomen worden. Wat betreft de foto's die u voorlegt van uw twee broers tijdens hun werkzaamheden bij de ANSF dient te worden opgemerkt dat deze niet kunnen worden geverifieerd en zij vormen enerzijds geen enkel bewijs over wie en wat er op de foto staat en bewijzen anderzijds niet onder welke omstandigheden dit gebeurd is. Wat betreft de stavingstukken die u voorlegde van het werk van uw broer R. werd bovenstaand reeds gewezen op de frauduleuze kenmerken op deze stukken en kan daarenboven gewezen worden op de objectieve landeninformatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit blijkt dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in uw land van herkomst, waardoor de bewijswaarde van deze stukken sterk gerelativeerd dient te worden. Hoe dan ook kunnen aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Hetzelfde dient opgemerkt te worden over de taskara's van uw broers, evenals de stemkaart van uw vader. De brief van de dorpsoudsten, waarin de aanval op uw huis bevestigd wordt, is makkelijk te fabriceren en heeft dan ook een zeer geringe bewijswaarde, laat staan dat hij in staat is de hierboven gedane vaststellingen te weerleggen.

Uit voorgaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers

terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van

'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met

argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 9 januari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus, januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;

- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Verzoeker bezorgt de Raad op 16 januari 2024 een aanvullende nota met volgende stukken:

“Documenten inzake arbeidsovereenkomst TRIXXO voor WORLD CONES N.V.;

Attest van klachtneerlegging diefstal rugzak;

Documenten inzake arbeidsovereenkomst XTRA INTERIM voor LIMEPARTS N.V.”

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, artikelen 48/3 en 48/4, van de Vreemdelingenwet, artikelen 2 § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt op dat voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Verweerder heeft vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en hij geen stukken aanbracht die toelaten anders te oordelen.

Verzoeker brengt een *“Attest van klachtneerlegging diefstal rugzak”* bij. Hij stelt dat zijn rugzak met de originele documenten op 12 december 2023 werd gestolen. In het attest wordt vermeld dat de gestolen rugzak *“verschillende documenten op naam van broer slachtoffer K. R.”* bevatte.

In de bestreden beslissing wordt aangaande de neergelegde documenten als volgt geoordeeld: *“Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u frauduleuze documenten voorlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag om het werk van uw broer R. te bewijzen. De werkbadge vertoont duidelijke verschillen in lettertype, grootte*

en font bij de namen. De bankkaart van R. bij Kabul New Bank vertoont dezelfde afwijking bij de naam van de kaarthouder. Hierop verklaarde u dat het niet de originele documenten zijn, maar kopies aangezien er een foto werd genomen van de documenten en u deze zo ontvangen heeft. Dit is uiteraard geen verklaringen voor de bizarre opmaak van deze documenten. (CGVS 12/04/23, p.16). Het certificaat dat u voorlegde bevat bovendien een spellingsfout in de Engelse vertaling waardoor het hoogst onwaarschijnlijk een officieel document zou betreffen. Hierop zei u dan weer dat het de verantwoordelijkheid is van het CGVS om de documenten te verifiëren en de voormalige republiek van Afghanistan contacteren om te weten of ze authentiek of vals zijn (CGVS 12/04/23, p.16). Het feit dat u documenten neerlegt waarvan sterk vermoed wordt dat ze getrukeerd zijn, doet verdere vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de profielen van uw broers.”

En:

“Uw taskara vormt een begin van bewijs van uw nationaliteit, dewelke niet ter discussie staat. Uw beweerde leeftijd op de taskara kan gelet op de hierboven gedane vaststellingen echter niet zonder meer aangenomen worden. Wat betreft de foto's die u voorlegt van uw twee broers tijdens hun werkzaamheden bij de ANSF dient te worden opgemerkt dat deze niet kunnen worden geverifieerd en zij vormen enerzijds geen enkel bewijs over wie en wat er op de foto staat en bewijzen anderzijds niet onder welke omstandigheden dit gebeurd is. Wat betreft de stavingstukken die u voorlegde van het werk van uw broer R. werd bovenstaand reeds gewezen op de frauduleuze kenmerken op deze stukken en kan daarenboven gewezen worden op de objectieve landeninformatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit blijkt dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in uw land van herkomst, waardoor de bewijswaarde van deze stukken sterk gerelativeerd dient te worden. Hoe dan ook kunnen aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Hetzelfde dient opgemerkt te worden over de taskara's van uw broers, evenals de stemkaart van uw vader. De brief van de dorpsoudsten, waarin de aanval op uw huis bevestigd wordt, is makkelijk te fabriceren en heeft dan ook een zeer geringe bewijswaarde, laat staan dat hij in staat is de hierboven gedane vaststellingen te weerleggen.”

De Raad stelt vast dat de aangifte van de diefstal van verzoekers rugzak steunt op diens eigen verklaring. Er wordt vastgesteld dat verzoeker niet concretiseert over welke documenten het gaat. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker voormelde motieven niet betwist, zodat deze blijven staan.

Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisseren van de bevindingen van de CGVS, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Vooreerst merkt de Raad op dat de uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie an sich niet impliceert dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoeker geeft in het verzoekschrift de motieven uit de betreden beslissing correct weer:

"De Commissaris-Generaal vindt dat de algemene geloofwaardigheid van verzoeker ondermijnd wordt doordat hij zich onterecht zou hebben voorgedaan als minderjarige. Ook het feit dat verzoeker in ITALIË een andere identiteit en leeftijd zou hebben opgegeven, ondermijnt volgens de Commissaris-Generaal zijn algemene geloofwaardigheid.

De Commissaris-Generaal is van oordeel dat de verklaringen van verzoeker inzake het werk van zijn twee broers voor de ANSF niet overtuigend zijn.

Volgens de Commissaris-Generaal heeft verzoeker vage en incoherente verklaringen afgelegd over zijn broer R. bij de ANP en G. P. bij het leger.

Daarnaast meent de Commissaris-Generaal dat verzoeker frauduleuze documenten heeft neergelegd omtrent het werk van zijn broers.

▪ De Commissaris-Generaal oordeelt dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de profielen van de broers van verzoeker, de verklaringen over hun problemen met de taliban niet geloofwaardig zijn.

Zo stelt de Commissaris-Generaal dat de verklaringen over het vertrek van de broers van verzoeker uit AFGHANISTAN en hun verblijf ongeloofwaardig voorkomen door incoherenties over welke broer aanvankelijk gezocht werd door de taliban.

De Commissaris-Generaal meent dat verzoeker tevens volatiele verklaringen aflegde over het contact tussen de familieleden van verzoeker sinds hij en zijn broers AFGHANISTAN hebben verlaten.

De Commissaris-Generaal concludeert dat verzoeker de problemen van zijn twee broers niet aantoonde omdat hij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over hun profiel, de vervolgingen en hun verblijfplaats.

▪ Tevens meent de Commissaris-Generaal dat verzoeker incoherent en vaag bleef over zijn persoonlijke vervolgingsfeiten door de taliban.

▪ De Commissaris-Generaal stelt dat de door verzoeker neergelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet kunnen weerleggen. De Commissaris-Generaal meent dat de documenten frauduleus zijn.

2. De Commissaris-Generaal is van oordeel dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming omwille van de actuele veiligheidssituatie in AFGHANISTAN.

5

▪ De Commissaris-Generaal stelt dat de veiligheidssituatie sinds de machtsovername van de taliban in augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban heeft volgens de Commissaris-Generaal geleid tot een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. De Commissaris-Generaal meent dat het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakt.

▪ De Commissaris-Generaal meent, op basis van de beperkt beschikbare en onbetrouwbare bronnen, dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in AFGHANISTAN een situatie bestaat waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon. De Commissaris-Generaal stelt dat verzoeker niet het bewijs van het tegendeel levert en dat hij evenmin bewijs levert dat hij specifiek geraakt wordt door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

▪ De Commissaris-Generaal meent dat een algemene precaire socio-economische humanitaire situatie niet zondermeer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt. De Commissaris-Generaal verwijst dienaangaande naar rechtspraak van het Hof van Justitie. De Commissaris-Generaal meent dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in AFGHANISTAN het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren. De Commissaris-Generaal besluit dat de precaire socio-economische situatie niet het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

▪ De Commissaris-Generaal is van oordeel dat verzoeker niet aantoonde dat hij bij terugkeer naar AFGHANISTAN op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke

behandeling waarbij verzoeker niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voldoen. De Commissaris-Generaal stelt dat verzoeker geen concrete elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief gepercipieerd zou worden dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

▪ De Commissaris-Generaal oordeelt bijkomend dat uit de verklaringen van verzoeker niet blijkt dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd. De Commissaris-Generaal stelt dat verzoeker geen concrete elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging dient te vrezen.”

Verzoeker volhardt in zijn eerder aangehaalde problemen met de taliban en benadrukt dat zijn verklaringen waarachtig zijn. Vooreerst is verzoeker van mening dat hij totaal onnodig twee lange interviews heeft dienen af te leggen. Met de kritiek dat de Protection Officer tijdens het eerste interview veel onnodige en onduidelijke vragen stelde, tot vijfmaal toe dezelfde vraag stelde en het tweede interview voor 90% een overlap van het eerste interview was toont verzoeker niet aan de vaststellingen van verweerder niet correct zijn. De Raad stelt vast dat de vaststellingen van de CGVS steun vinden in het administratieve dossier. Na kennisname van de elementen in het dossier volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er ingevolge voorstaande vaststellingen geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas en het louter tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder, maar geen dienstig verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen, dan wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aannemelijk maken. Er dient te worden benadrukt dat verzoekers uitleg geen afbreuk doet aan de verklaringen die hij aflegde bij de DVZ en bij de CGVS. Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de summiere post factum-verduidelijkingen van deze verklaringen in het verzoekschrift geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden of de algemene ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker stelt verder dat hij intussen verwesterd is. Hij heeft Afghanistan immers al een geruime tijd verlaten, namelijk sinds augustus 2021. Hij betoogt dat Afghansen die uit Europa terugkeren een verhoogd risico lopen op vervolging door de taliban omwille van gepercipieerde verwestering. De CGVS motiveert hieromtrent als volgt:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghansen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghansen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering te weerleggen. Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa en algemene landeninformatie, maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan niet concreet aannemelijk. De Raad bemerkt dat uit de objectieve landeninformatie waarover hij beschikt, heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. Door te verwijzen naar zijn verblijf in België en de aanwezigheid van zijn broer, toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij op volwassen leeftijd - en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide - naar Europa reisde, dat hij slechts tweeënhalf jaar in West-Europa verblijft en dus niet zonder meer kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden - waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt - eigen heeft gemaakt. Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen. In de mate dat verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, gaat hij eraan voorbij dat deze geen precedentenwerking heeft en dat elk verzoek om internationale bescherming bovendien op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld. Verzoeker maakt op generlei wijze concreet aannemelijk dat hij om die reden vervolgd zal worden. Deze aangevoerde vrees voor vervolging - of reëel risico op ernstige schade - dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, quod certe non.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat in concreto aan te tonen dat hij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden geviséerd en/of worden vervolgd. Door verzoeker wordt niet de minste concrete informatie bijgebracht, die op zijn persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande

verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat hij gezien zal worden als zijnde een ongelovige en/of besmet door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De Raad besluit dat door verzoekende partij, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat zij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van haar profiel en/of haar verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in haar hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt voor dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat verweerder de plicht heeft om, aangaande de volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

Nog daargelaten dat verzoekende partij in haar land van herkomst nog beschikt over een familiaal netwerk dat haar eventueel zou kunnen ondersteunen bij een eventuele terugkeer (CGVS, NPO, p. 5), dient verder te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: “a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest M'Bodj van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4

van de vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt in er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige precare socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Voor zover verzoekende partij in haar verzoekschrift nog lijkt aan te voeren dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan, noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoede van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoekende partij. Voorts is de Raad van oordeel dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede, die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoekende partij in casu persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Uit het geheel van de voorliggende informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt uit niets dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

In de mate dat verzoekende partij nog wijst op het leven onder talibanbewind, zowel in het verzoekschrift als in de aanvullende nota, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto moet worden aangetoond. Uit de door partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk, alwaar verzoekende partij echter in gebreke blijft. Immers citeert zij slechts uit algemene landeninformatie zonder echter deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabieler veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, zoals benadrukt door de verzoekende partij, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de door de verwerende partij, mede via aanvullende nota, voorgelegde geactualiseerde objectieve landeninformatie.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen. Zij het er bovendien nogmaals op gewezen dat de door verwerende partij gedane analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan tevens bevestiging vindt in de informatie die verwerende partij thans per aanvullende nota bijbrengt (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9). Door algemene informatie te benadrukken, brengt verzoekende partij geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse. Ook waar zij nog wijst op rechtspraak van de Raad, brengt de Raad in herinnering dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoekende partij niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze rechtspraak kan worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er thans voldoende en meer recente informatie voorligt over de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan. Zoals supra reeds werd gesteld, is de Raad zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen, maar oordeelt hij dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoekende partij doet hierover niet anders denken.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat er in casu evenmin concrete elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

Het enig middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven augustus tweeduizend vierentwintig door:

M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC